

Trots att denna utveckling för med sig många fördelar, har dessa infrastrukturer sina egna svaga punkter och erbjuder nya möjligheter att begå brott. Kommissionen är bekymrad över den ökade utbredningen av databrottslighet, inbegripet missbruk och bedrägeri av den typ som frågeställaren nämner. I januari 2001 lämnade kommissionen sitt första mer omfattande politiska yttrande om databrottslighet. Yttrandet lämnades i form av meddelandet "Ett säkrare informationssamhälle – ökad säkerhet i informationsinfrastrukturen och bekämpning av datorrelaterad brottslighet" ⁽¹⁾.

För att kunna utnyttja den fulla potentialen hos nya och konvergerande teknologier – t.ex. för att på ett effektivt sätt agera mot missbruk – måste användare, tjänsteleverantörer och rättsvårdande organ genomgå en inlärningsprocess. Under de senaste åren har kommissionen kommit med en rad lagstiftningsinitiativ i syfte att skydda användarna och ge rättsvårdande organ instrument så att de kan hantera de nya typerna av brottslighet.

När det gäller de olika typer av missbruk och bedrägeri som nämns i frågan är ett av dessa instrument Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal ⁽²⁾. Genom detta direktiv införs informationskrav, ångerrätt och bestämmelser mot bedräglig användning av betalkort och leverans utan föregående beställning. Vidare åläggs medlemsstaterna skyldighet att sörja för att det finns effektiva rättsliga och/eller administrativa medel som gör det möjligt att få upprättelse. Tidsfristen för genomförandet i medlemsstaterna var juni 2000.

På senare tid har kommissionen lagt fram ett förslag till rambeslut om angrepp mot informationssystem ⁽³⁾. Detta förslag innehåller bestämmelser som skulle tillnärma den straffrättsliga lagstiftningen i fråga om olaga intrång i informationssystem eller olaglig störning av informationssystemens funktion. Under förutsättning att villkoren för användning av detta instrument är uppfyllda, skulle det kunna vara relevant för sådana situationer där en tjänsteleverantör, som missbrukar sina möjligheter, installerar programvara i en dator utan användarens tillstånd. Detta förslag håller för närvarande på att diskuteras i rådet och i Europaparlamentet.

Förutom de initiativ som tagits i Europeiska unionen har Europarådet i Strasbourg ingått en konvention om databrottslighet (november 2001). Denna konvention är nu öppen för undertecknande och ratificering. Kommissionen deltog i förhandlingarna i egenskap av observatör. Konventionen har hittills undertecknats av 12 medlemsstater. Den kommer att träda i kraft när den har ratificerats av minst fem undertecknare, däribland minst tre av Europarådets medlemsstater. Denna konvention innehåller relevanta bestämmelser om datorrelaterat bedrägeri.

Kommissionen kommer att fortsätta med att aktivt följa utvecklingen i fråga om cyberbrottslighet och cybersäkerhet. Vid behov kommer kommissionen att lägga fram ytterligare initiativ.

⁽¹⁾ KOM(2000) 890 slutlig.

⁽²⁾ EGT L 144, 4.6.1997.

⁽³⁾ KOM(2002) 173 slutlig.

(2003/C 52 E/145)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2072/02
från Doris Pack (PPE-DE) till kommissionen

(12 juli 2002)

Ämne: Stöd till tyska luftfartsföretag

Har kommissionen för avsikt att godkänna att det betalas kompensation respektive skadeersättning i storleksordningen 71 miljoner EUR till tyska luftfartsföretag (70 miljoner till Deutsche Lufthansa, 1 miljon till Deutsche BA), också mot bakgrund av att dessa bäge företag gynnats i jämförelse med medelstora företag?

Svar från Loyola de Palacio på kommissionens vägnar

(3 september 2002)

Kommissionen har redan, den 2 juli 2002, godkänt stödordningen för kompensation till tyska företag för de förluster som orsakades av stängningen av vissa delar av luftrummet den 11–14 september 2001. Kommissionen bekräftar att systemet kan innebära högst 71 miljoner EUR i kompensation.

Kommissionens beslut är helt i linje med kommissionens meddelande av den 10 oktober 2001 om "Konsekvenserna för trafikflyget av attentaten i USA" ⁽¹⁾. I detta meddelande godkände kommissionen att vissa typer av stöd, bland annat dem för kostnader orsakade av en stängning av luftrummet, "stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser" (med EG-fördragets ord, artikel 87.2 b) som undantagsåtgärd kan beviljas till luftfartssektorn.

Kommissionen ansåg icke desto mindre att ett visst antal villkor måste vara uppfyllda för att sådana brådskande stödordningar skulle kunna beviljas.

Den tyska stödordningen uppfyller alla dessa kriterier:

- Ersättningen gäller bara de kostnader som kan hänföras till de fyra dagar som flygtrafiken ställdes in, efter beslut av de nationella myndigheterna.
- Ersättningen skall beräknas exakt och objektivt på grundval av förlorade intäkter med hänsyn till både kostnader som undvikits och kostnader som uppkommit under denna period.
- Ersättningen skall utbetalas utan åtskillnad till alla tyska flygbolag.

⁽¹⁾ KOM(2001) 574 slutlig.

(2003/C 52 E/146)

SKRIFTLIG FRÅGA P-2079/02

från **Roberta Angelilli (UEN)** till kommissionen

(8 juli 2002)

Ämne: Uteblivna medel från Urban II-programmet till Rom

Enligt det förra numret av informationsskriften om Urban-programmet har Rom genomfört sina projekt så långsamt att det belopp som ursprungligen beviljades har skurits ned. I det nya Urban II-programmet har Rom – enligt information från det italienska ministeriet för infrastruktur och transport, och enligt uppgifter på Europeiska kommissionens webbsida – inte beviljats något som helst stöd till dessa projekt. Staden förekommer inte bland de tio särskilt stödberättigade städerna i Europa, och inte heller bland de 20 städer som sedermera uppförts på listan för Urban Italia (lag nr 388/2000). I stället har staden hamnat på 39:e plats på den slutgiltiga listan. Urban är utan tvivel ett av de EU-program som hittills fungerat bäst. Programmet är ett värdefullt redskap för att utveckla storstädernas ytterområden och generellt sett de stadsområden som drabbats av miljöförstöring och social förslumning. En stad som Milano har till exempel placerats på andra plats på denna lista.

Kan kommissionen mot denna bakgrund meddela vilka motiv (formella eller sakliga fel, försent inlämnad ansökan, otillräcklig dokumentation, osv.) som ligger till grund för att Roms stad inte anses vara stödberättigad?

Svar från Michel Barnier på kommissionens vägnar

(31 juli 2002)

Efter att ha fått meddelandet från kommissionen till medlemsstaterna av den 28 april 2000 om fastställande av riktlinjer för gemenskapsinitiativet Urban II ⁽¹⁾, offentliggjorde ministeriet för infrastruktur och transport i den italienska officiella tidningen nr 168 av den 20 juli 2000, en förslagsinfordran i syfte att välja ut de italienska städer som skulle kunna få bidrag genom gemenskapsinitiativet Urban II.

Denna annons återger korrekt de kriterier för bidragsberättigande som anges i kommissionens ovannämnda meddelande och där preciseras de närmare bestämmelser för utvärdering och urval som antagits av det italienska ministeriet för den generella rangordningen bland mottagna ansökningar. På grundval av detta har de nationella myndigheterna upprättat en förteckning i rangordning över mottagna ansökningar, enligt subsidiaritetsprincipen. Med hänsyn till det anslag som tilldelades Italien för Urban II och målet att koncentrera insatserna till ett begränsat antal områden, blev endast de tio första städerna i